

หนี้ประชาชนสูง...จุดกำลังซื้อซึ่มยาว

โดย ดร.ธนิต โสรัตน์

รองประธานสภาองค์การนายจ้างผู้ประกอบการค้าและอุตสาหกรรมไทย

วันที่ 19 กันยายน 2559

ในที่สุดที่ทีมงานเศรษฐกิจของรัฐบาลออกมายอมรับว่าเศรษฐกิจภายในปีนี้คงไม่ได้กลับมาพลิกฟื้นได้ง่ายๆ ถึงแม้ว่าจีดีพีอาจขยายตัวได้ดีกว่าปีที่แล้วแต่เกิดจากการลงทุนภาครัฐและมีานิสงค์ไม่มากพอที่จะจุดกำลังซื้อให้กลับมา เพราะเศรษฐกิจภายในของไทยเกี่ยวข้องโดยตรงกับการส่งออก เมื่อเศรษฐกิจโลกยังอยู่ในช่วงอ่อนแอและเศรษฐกิจสหรัฐยังเปราะบางมากกว่าที่คาดการณ์ไว้ จึงทำให้เป็นปัจจัยจุดเศรษฐกิจไทยให้ซึ่มยาว

ผมเห็นด้วยกับการที่ผู้รับผิดชอบด้านเศรษฐกิจออกมาพูดตรงๆ ไม่ใช่ให้ข้อมูลเพี้ยนๆ เหมือนกับที่ผ่านมาเพราะหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องจะได้รู้ถึงข้อเท็จจริงเพื่อที่จะได้แก้ปัญหาได้ถูกทาง **ขณะที่ภาคเอกชนรู้ดีมานานแล้วว่าเศรษฐกิจไทยคงไม่ได้ฟื้นตัวได้ในเร็ววันเพราะอิงกับเศรษฐกิจโลก** ผ่านการส่งออก เมื่อเศรษฐกิจคู่ค้ายังอ่อนแอย่อมกระทบต่อทุกภาคส่วน โดยเฉพาะภาคเกษตร ผลผลิตทั้งข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง อ้อย โดยเฉลี่ยร้อยละ 60 ผลิตเพื่อการส่งออก เมื่อราคาสินค้าเกษตรตกต่ำจึงส่งผลกระทบต่อการจับจ่ายใช้สอยของชาวบ้าน

จากที่กล่าวข้างต้นจึงไม่แปลกใจว่าช่วงที่ผ่านมาร้านค้าทั้งเล็กใหญ่ในช่วงไม่กี่วันหยุดเงียบเงียบแทบไม่มีคนเดิน ร้านค้าย่อยต่างทยอยปิดเพราะสู้ค่าเช่าไม่ไหว แต่ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับค้าปลีกบางรายยังแข็งใจกล่าวว่าไตรมาสสุดท้ายสถานการณ์จะกลับมาดีกว่าที่ผ่านมา โดยเชื่อมั่นว่ามีสัญญาณที่ดีทางบวก จากเทศกาลกินเจในเดือนหน้าและปลายปีอยู่ในช่วงไฮซีซั่นของการจับจ่ายใช้สอย แต่ก็ยังมีความเป็นห่วงว่าสถานการณ์ปีนี้อาจไม่ได้ดีกว่าปีที่ผ่านมา

ทั้งนี้ต้องยอมรับข้อเท็จจริงว่าปัญหาเศรษฐกิจภายในที่ซึ่มยาวเกิดจากหนี้ครัวเรือนอยู่ในสัดส่วนที่สูงมาก ถึงแม้จะมีความพยายามที่จะแยกหนี้ธุรกิจระดับชาวบ้านหรือหนี้ด้านการศึกษาของบุตรหลาน แต่หนี้ก็คือหนี้ไม่ว่าจะเรียกอย่างไรก็ต้องส่งต้นส่งดอก แถมมีสัญญาณว่าระดับหนี้ของประชาชนมีการเร่งตัวมากขึ้นโดยพบว่ากลุ่มรายได้ต่ำมีภาระต้องจ่ายคืนต้นและดอกเบี้ยคิดเป็นสัดส่วน 36.7% ของรายได้

โดยเฉลี่ยแล้วประชาชนทั่วไปมีภาระหนี้ต้องจ่ายประมาณ 1 ใน 4 ของรายได้ ทั้งนี้ในระบบ ผ่อนบ้าน ผ่อนรถ ผ่อนบัตรเครดิต ขณะที่ในชนบทส่วนใหญ่จะเป็นหนี้ ธกส.และหนี้ในระบบซึ่งดอกเบี้ยแบบโหด รายได้ส่วนใหญ่จึงหมดไปกับการจ่ายหนี้ไม่มีเงินเหลือมากพอที่จะมาจับจ่ายใช้สอยอะไรได้มากมาย

ทั้งหมดที่กล่าวเป็นข้อเท็จจริง...นั่งในห้องมีประตูหลายชั้นกว่าจะเข้าถึงหรือออกไปข้างนอกมีรถนำขบวนปิดกั้นตัวเองทำให้ไม่รู้ปัญหาหรือครับ หากจะช่วยเหลือมาตรการอะไรจัดออกมาแต่ต้องเห็นผล ส่วนมาตรการที่จับต้องไม่ได้ไม่ควรใช้ในขณะนี้เช่น มาตรการสอนเกษตรกรให้เป็นนักธุรกิจ หรือให้ชาวบ้านทำยุทธศาสตร์ไทยแลนด์ 4.0 สำหรับโครงการลงทุนประเภทเมกะโปรเจกต์คงอีกนานกว่าประชาชนจะได้านิสงส์ ส่วนมาตรการของกระทรวงการคลังที่จะช่วยเหลือค่าเบี้ยประกันชีวิตให้ประชาชนรายได้น้อย ไม่ทราบว่าจะต้องให้ตายก่อนจึงค่อยได้ดังค์...หรือครับ

(สนใจรายละเอียดเพิ่มเติมดูได้ทางเว็บไซต์ www.tanitsorat.com หรือ www.facebook.com/tanit.sorat)
